

manje v eni gostilni njihovega bivališča na razpolago

Zahteve veljavnega sklepanja. § 20. Za sklepčnost rednega ali izvenrednega zvezinega zborovanja zahteva se pričujočnost načelnika ali njegovega namestnika ali od načelnika deligiranega odborovega člana (§ 16) in najmanj dvajset rednih članov. Samo ako se predloga o razpustu zveze tiče, zahteva se polovica rednih članov. Pri potovalnih shodih je vsako število pričujočih članov sklepčno in ima pri istih načelnik ali član odbora predsedovati. Za sklepčnost odbora se pričujočnost načelnika ali njegovega namestnika ali deligiranega odborovega člana in še najmanj treh članov odbora zahteva. Vsako zborovanje more se z napovedjo dnevnega reda osem dnij pred zborovalnim dnevom v zvezinem glasilu redno objaviti. Pri vseh glasovanjih in volitvah pri zborovanjih in v odboru je za veljavnost sklepa ali volitve potrebna absolutna večina navzočih; samo pri premembi pravil ali pri predlogu o razpustu zveze zahteva se večina dveh tretin vseh navzočih rednih članov.

Izgotavljanja in razglasila. § 21. Vsa izgotavljanja in razglasila zveze morajo, da so veljavna, od načelnika ali njegovega namestnika in še od enega odborovega člana potrjeni biti.

Poravnava zveznih sporov. § 22. Vsi spori iz zveznih razmer razsodijo se skoz razsodišče, v katero vsaka stranka izvoli dva zvezina člana. Izvoljeni štirje člani izvolijo si petega zvezinega člana kot predsednika; se ti štirje člani o volitvi predsednika ne strinjajo, imenuje potem zvezini načelnik enega zvezinega člana kot predsednika razsodišču.

Razpust zveze. § 23. V slučaju prostovoljnega ali oblastvenega razpusta zveze je zvezino premoženje koristinosno naložiti z določbo, da ako se v teku desetih let novo društvo z enakim ali sličnim društvenim namenom usnovi, premoženje temu z obresti vred pripade, drugače je pa po preteku desetih let ta kapital z obresti vred slovenskim dijaškim kuhinjam v Mariboru, Celji in Ptujju v enakih delih izplačati.

Iz državnega zbora.

V četrtek dne 30. januarija se je državni zbor po svojem najstarejšem članu, nekem Poljaku po imenu Weigel, odprl. Prvo besedo govoril pa je češki poslanec Klofač, kateri je poslanecem in ministrom vsakojake zarobljenosti vpil. Rekel je med drugim tudi: „Vi ste vsi osli.“ Ko se je predsednik spomnil umrle kraljice angležke, postali so nemški nacijonalci divji in vpili: Doli z Angleži, Živijo Buri! Kakor se vidi, je stvar dobro pričela. Dne 3. februarija bili so poslanci v prestolnem dvoru, kjer jim je cesar držal nagovor. Cesar opominjal je ljudske zastopnike resno k složnosti in delati za blagor ljudstva in ne vedno narodnostna nasprotstva goniti. Bog dal, da bi si poslanci besede našega cesarja vzeli k srcu. Kar se naših slovenskih poslancev tiče, zamorammo poročati, da so hvala Bogu zdravi vsi in se med seboj tudi krepko prepirajo. Vse prizadevanje, te gospode v eden krog spraviti, bilo je brezuspešno. Gospoda vitez

Berks in Žičkar pridružila sta se slovenskim klerikalnim poslancem iz Kranjske in bodeta skupaj s temi gospodi pod vodstvom dr. Šušteršič-a tvorila poseben klub. Gospoda dr. Ploj in profesor Robič sta jo pa potegnila in pristopila k liberalnemu klubu, ki se je ustanovil iz Hrvatov in štirih liberalnih Kranjcev. Kaj porečejo gospodje duhovniki k temu? Poštenega kmeta oni niso hoteli imeti, ampak brusili so si pete za Robiča in Ploja. Sedaj so se gospodje doktorji združili s cerkvenimi sovražniki. Častitamo!

Vinorejsko društvo v Ptujju.

Prav veliko se govori in piše o siromaštvu kmečkega stanu, posebno ob času volitev, ko pričajo doktori in kmečki mandat izberajo. Ko volitve minejo, pa je zopet vse pri starem in kmet se mora dalje mučiti in groše za davkarijo skupaj spravljati in tako ne briga se nobeden človek več. Pa ne samo kmetu se tako godi, tudi mestni vinorejec in posestnik nima nič boljši. Posebno žalosten je položaj vinorejca. Medtem ko v drugih državah, kakor na Ogrskem in na Francoskem vlada veliko milijonov žrtvuje za ohranjenje po trtni uši uničenih vinogradov, se v Avstriji noče uvideti, da se mora temu hitro in na enkrat od pomoči. Dajejo se sicer res predujemi (foršusi) ali s temi 30—40 gld., ki na en vinograd spadejo, se pač le malo pomoči zamore.

Vsako leto pa, v katerih na stotine rodovitnih vinogradov opustošenih leži, pomeni zgubo veliko milijonov, tako za kmečki stan, kakor za državo. Najžalostneje pa je, da je posestnik vinograda zgubil ves kredit in denarja nikjer dobiti ne more. Odločil so se tedaj posestniki vinogradov v Ptujju, potom za druge doseči to, kar je poedinemu nemogoče bilo. Vsi tisti vinorejci okraja, ki hočejo svoje vinograde prenoviti in v to svrhu denar potrebujejo, naj se združijo skupaj in pod skupno zavezo denar skupaj spravijo. Za obnovitev vseh po trtni uši uničenih vinogradov v ptujjskem okraju, potreba je okoli 500.000 goldinarjev. Ta znesek bode država, dežela, štajerska hranilnica ali drugi denarni zavodi dali, ako sleherni vinorejci okraja za kapital jamčijo in tvorijo društvo v katerem eden družega natančno nadzoruje, ako reon ta denar dejansko za nasaditev vinograda porabi. Gotovo je potrjeno upanje, da se bode velika vsota brezobrestno in ostanek proti 2—3% dovolila. Bil bi toraj po takem potu mogoče brez uknjiženja vsi vinograde na enkrat zopet popraviti, tako da bi s sila v 7—8 letih preprečila. Država in dežela pa pri tem ne podarita ničesar, pač pa nasprotno še dobro kupčijo naredita, kajti one ne bodejo samo svoj denar nazaj dobile ampak tudi obresti skoz povišanje davčnih dohodkov. Mi bodedo naše bralce pravočasno obvestili, ako se bodejo pravila tega zavoda dovolila in k pristopu lahko objavilo.